



Poruka štovateljima svetoga Vlahu u domovini i inozemstvu

Dubrovnik, siječanj 2026.

Dragi štovatelji svetoga Vlahu u domovini i inozemstvu, poštovani naši pomorci, ljubljena braćo i sestre!

Svake je godine Festa svetoga Vlahu svečani trenutak susreta prošlosti i sadašnjosti u kojem Grad, vraćajući se na svoje izvore, pronalazi pouzdan put prema budućnosti.

Tijekom više od tisućljeća ova je svetkovina očuvala vjeru, slobodu i zajedništvo, a i danas nas okuplja oko našeg Parca da ga s istom zahvalnošću častimo kao i naši preci.

Procesija s relikvijama svetaca podsjeća nas da to nisu tek „ostaci“ mrtvih tijela nego znakovi života u vječnosti. Vjera da su sveci „živi svjedoci neba“ i „učitelji života“, kako je rekao sv. Grgur Nazijanski, motivira nas da čuvamo i častimo njihove relikvije. O tomu lijepo svjedoči i Moćnik naše katedrale. Čašćenje relikvija svetaca očituje se kao ispovijedanje vjere u Isusovo uskrснуće iz kojeg proizlazi i vjera u naše uskrснуće.

Dubrovnik nije samo čuvao relikvije, nego ih je častio i živio u svijesti da je pozvan živjeti po savjesti, u odgovornosti i brizi za čovjeka. U liku svetoga Vlahu prepoznajemo pastira koji je bio blizak narodu, svjedoka koji je ostao vjeran istini i mučenika koji je život položio za Evanđelje.

Pred nama je velika obljetnica: tisuću godina od dolaska relikvije glave svetoga Vlahu u Dubrovnik. Srednjovjekovni kroničar Milecije donosi vijesti o tom važnom događaju koji se zbilo 1026. godine, u doba nadbiskupa Vitala. Taj događaj nije tek povijesni zapis, nego živi znak povezanosti Sveca i Grada. U tim starim tragovima prepoznajemo Dubrovnik koji je bio otvoren putevima svijeta, a istodobno ukorijenjen u vjeri i pouzdanju u zagovor svoga zaštitnika.

Sa zahvalnošću se spominjemo i stote obljetnice Katedralnog zbora koji pjesmom nosi molitvu Grada pred Božje lice. Liturgijsko pjevanje je zajedničko svjedočanstvo vjere koje se nastavlja prenositi novim naraštajima.

U vremenu nesigurnosti i složenosti današnjeg svijeta sveti Vlaho nas podsjeća da se Grad čuva vjernošću Bogu i predanošću dobrobiti svojih stanovnika. Zato budimo svjedoci Božje ljubavi, nade, praštanja i zauzetosti za opće dobro u obiteljima, na radnim mjestima, u Crkvi i u društvu.

Ljubav koja se njeguje, prenosi i živi u zajednici postaje izvor snage u trenucima kada se čini da je sve krhko. Pred nama je poziv vjeru, nadu i ljubav izgrađivati i produbljivati prvo u osobnom susretu s Isusom Kristom koji liječi, vodi i podiže, u ustrajnoj molitvi i sakramentima

Posebno budimo blizu onima koji nose teret života: siromašnima, bolesnima, osamljenima, osobama s invaliditetom, starijima koji trebaju blizinu i mladima koji traže smisao. U svima njima prepoznamo lice Krista kojemu je sveti Vlaho služio cijelim svojim životom.

Nije slučajnost da je dolazak relikvije glave sv. Vlaha u naš grad slijedio i prijenos druge iznimno štovane relikvije – platnenoga povoja Djetešca Isusa (sv. Pelenica) koja nas podsjeća da se Bog svijetu objavio upravo kao dijete.

U vremenu demografskih izazova pozvani smo biti oni koji cijene život, koji se raduju novom početku života, koji podupiru obitelji i stvaraju uvjete u kojima se djeca mogu rađati, rasti i ostati u svome Gradu. Otvorenost životu nije samo društvena potreba, nego duhovni stav, povjerenje da je svaki novi život Božji dar

Neka Gospodin blagoslovi naš Grad, naše obitelji, našu djecu i mlade. Neka nas prati mir u srcima i mir u svijetu. Neka Dubrovnik bude Grad koji se ne boji budućnosti jer zna kome pripada i što mu je povjereno.

Čestitam svima Festu svetoga Vlaha i imendan onima koji nose njegovo ime.

Živio sveti Vlaho!

+ Roko Glasnović!
+ Roko Glasnović,
dubrovački biskup

